

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის
თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი

ზუსტ და საბუნებისმეტყველო მეცნიერებათა ფაკულტეტი

გეგა გულაღაშვილი

ხელმძღვანელი :

ფიზიკა - მათემატიკის მეცნიერებათა დოქტორი, სოცირებული პროფესორი

გია გიორგაძე

თბილისი
2017

რიმანის სფეროზე ჰოლომორფული ფიბრაციის გახლეჩვის ტიპის შესახებ

განვიხილოთ ფუქსის სისტემას. ფუქსის სისტემა, განსაკუთრებული წერტილებით $s_1; s_2; \dots; s_m \in \mathbb{C}$ მოიცემა შემდეგ ნაირად :

$$df = \left(\sum_{i=1}^m \frac{A_i dz}{(z - s_i)} \right) f$$

A_i — მუდმივი მატრიცებია $n \times n$

იმ შემთხვევაში თუ განსაკუთრებულ წერტილებში არ არის ∞ წერტილი

$$\sum_{i=1}^m A_i = 0$$

$$f = (f_1, \dots, f_n)$$

რადგან განტოლებათა სისტემა არის ფუქსის ტიპის, ამიტომ ამ განტოლებათა სისტემის ამონახსნი ლოკალურად წარმოიდგინება შემდეგნაირად :

$$F_i(z) = \varphi_i(z) (z - s_i)^{B_i} (z - s_i)^{C_i}$$

B_i — დიაგონალური მატრიცაა, რომლის დიაგონალზე მდგომი ელემენტები აკმაყოფილებენ პირობას $b_i^1 \geq b_i^2 \geq \dots \geq b_i^n$, ხოლო C_i — ზედა სამკუთხა მატრიცაა, რომლის საკუთრივი რიცხვებიც აკმაყოფილებენ პირობას : $0 \leq \operatorname{Re} c_i^j < 1$

ყოველს განსაკუთრებულ წერტილს შეესაბამება თავისი მატრიცა, რომელსაც მონოდრომიის მატრიცა ეწოდება.

რას წარმოადგენენ ეს მონოდრომიის მატრიცები ? პასუხი ამ კითხვაზე არის შემდეგი განვიხილოთ რიმანის სფეროზე წრფივ დიფერენციალურ განტოლებათა სისტემა

$$\frac{dy}{dz} = B(z)y(1)$$

სადაც $B(z)$ ცნობილი მატრიცული ფუნქციაა, ხოლო $y(z) = (y_1(z), y_2(z), \dots, y_n(z))$ უცნობი ვექტორული ფუნქციაა. $B(z)$ მატრიცული ფუნქცია ჰოლომორფულია $S = \{a_1, a_2, \dots, a_m\}$ დისკრეტული სიმრავლის დამატებაზე, ხოლო S კი $B(z)$ -ის განსაკუთრებულ

წერტილთა სიმრავლეა. ასეთ შემთხვევაში ცნობილია რომ (1) სისტემას $z_0 \in X_m = \mathbb{C}P^1 \setminus S$ წერტილის მირე U მიდამოში ყოველთვის აქვს n წრფივად დამოუკიდებელი $y_1(z), y_2(z), \dots, y_n(z)$ ამონახსნთა სისტემა, რომელიც გაგრძელებადია ნებისმიერი წირის გასწვრივ. თუ $\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_m$ ით აღვნიშნავთ შეკრულ მარტივ წირებს, რომლებიც იწყებიან და მთავრდებიან z_0 წერტილში, ერთხელ შემოუვლიან $a_1, a_2, \dots, a_m$ წერტილებს საათის ისრის მოძრაობის საწინააღმდეგო მიმართულებით და მთლიანად მდებარეობენ X_m მრავალსახეობაზე, მაშინ $Y = \{y_1(z), y_2(z), \dots, y_n(z)\}$ ამონახსნთა სისტემა გადავა სხვა $\tilde{Y}$ ამონახსნში, რომელიც Y -ს უკავშირდება ტოლობებით $Y = G_j \tilde{Y}$, სადაც $G_j, j = 1, \dots, m$ გადაუგვარებელი მუდმივი მატრიცებია. $G_j, j = 1, \dots, m$ მატრიცებს **მონოდრომიის მატრიცები** ეწოდებათ.

მონოდრომიის მატრიცები საშუალებას იძლევიან ავაგოთ ფიბრაცია რიმანის სფეროზე. ფიბრაციის აგებისათვის სჭირო არის განსაზღვრული იყოს ფუნქციები, რომლებსაც გადასვლის ფუნქციები ჰქვიათ და ეს ფუნქციები უნდააკმაყოფილებდნენ გარკვეულ პირობებს, კერძოდ :

$$g_{ij} : U_i \cap U_j \rightarrow GL(p, \mathbb{C})$$

$$g_{ij} = g_{ji}^{-1} \text{ და } g_{ij} g_{jk} g_{kj} = I$$

იმ შემთხვევაში თუ U_i, U_j, U_k სიმრავლეებს ექნებათ არაცარიელი თანაკვეთა.

ამ ფიბრაციის აგების კონსტრუქცია არის შემდეგი :

ფიბრაციის აგების კონსტრუქცია რიმანის სფეროზე :

რიმანის სფეროზე განვიხილოთ სასრული რაოდენობის წერტილები $S = \{s_1 ; s_2 ; \dots ; s_n\}$ და მონოდრომიის $G_1 ; G_2 ; \dots ; G_n$ მატრიცები ე. ი. მოცემული ყოფილა წარმოდგენა :

$$\rho : \pi_1(\tilde{\mathbb{C}} \setminus S ; z_0) \rightarrow GL(p, \mathbb{C})$$

$$\rho(\gamma_i) = G_i ; \forall i = 1 \dots n$$

სადაც γ_i არის წირი, რომლის საწყისი და საბოლოო წერტილი არის z_0 წერტილი და შემოუვლის მხოლოდ ერთ z_i წერტილს $\forall i = 1 \dots n$. განვიხილოთ მრავალსახეობა $X_n = \tilde{\mathbb{C}} \setminus S$ და ამ მრავალსახეობის დაფარვა ბმული და ცალადბმული U ღია სიმრავლეებით. ავირჩიოთ ისეთი დაფარვა, რომ თუ ორი სიმრავლის თანაკვეთა, ამ დაფარვიდან, არაცარიელია მაშინ მათი თანაკვეთაც ბმული და ცალადბმულია. X_n სათვის ყოველთვის შესაძლებელია ესეთი სასრული დაფარვის მონახვა. თითოეული U_i ღია

სიმრავლისათვის, მისგან ავირჩიოთ ერთი წერტილი და γ_i გზით შვართოთ ჩვენ მიერ არჩეული წერტილი z_0 წერტილთან. ეს გზები დავაფიქსიროთ. თუ $U_i \cap U_j \neq \emptyset$ განვიხილოთ გზა δ_{ij} დავარქვათ, რომელიც მდებარეობს სიმრავლეში $U_i \cap U_j$ და აერთებს γ_i და γ_j მარყუჟების ბოლოებს. განვიხილოთ $\gamma_i \delta_{ij} \gamma_j^{-1}$ მარყუჟი. ამ მარყუჟს აქვს თავისი ჰომოტოპიის კლასი. $\rho(\gamma_i \delta_{ij} \gamma_j^{-1}) = g_{ij}$ გადაუგვარებელი მატრიცებია. ფიქსირებული γ_i და γ_j გზებისათვის g_{ij} მატრიცა არ არის დამოკიდებული δ_{ij} -ზე, რადგან ცალადბმული სიმრავლეებია როგორც დამფარავი სიმრავლეები ასევე მათი თანაკვეთები.

$U_i \cap U_j$ ამ სიმრავლის თითოეულ ელემენტს შევუსაბამოთ g_{ij} მატრიცა. ესეთნაირად ჩვენ მივიღებთ მუდმივ ასახვას:

$$g_{ij} : U_i \cap U_j \rightarrow GL(p, \mathbb{C})$$

აგებიდან გამომდინარეობს რომ $g_{ij} = g_{ji}^{-1}$ და რადგან $\delta_{ij} \delta_{jk} \delta_{ki}$ ნულის ჰომოტოპიურია, ანუ z_0 წერტილში მოჭიმვადია, გამოვა $g_{ij} g_{jk} g_{ki} = 1$. ე. ი. g_{ij} ასახვები შეგვიძლია განვიხილოთ როგორც გადასვლის ფუნქციები. ე. ი. ჩვენ ავაგეთ კოციკლები. ამ პირობებში კი შესაძლებელია, რომ აიგოს ფიბრაცია .

აღსანიშნავია რომ ფიბრაცია არ იგება ცალსახად.

ნებისმიერი ჰოლომორფული ვექტორული ფიბრაცია რიმანის სფეროზე ეკვივალენტურია ერთგანზომილებიანი ფიბრაციები პირდაპირი ჯამისა :

$$F \sim H(k_1) \oplus \dots \oplus H(k_p)$$

$H(k_i)$ არის ფიბრაცის, რომლის კოორდინატული აღწერა არის ესეთი $(\mathbb{C}, \mathbb{C} \setminus \{0\}, z^{k_i})$

$k_1 \geq \dots \geq k_p$ ამ მთელ რიცხვებს ეწოდებათ ფიბრაციის გახლეჩვის ტიპი.

დებულება: განვიხილოთ განსაკუთრებულ წერტილთა ორი სხვადასხვა სისტემა $S_1; S_2; \dots; S_m$ და $\tilde{S}_1; \tilde{S}_2; \dots; \tilde{S}_m$. თუარსებობს კონფორმული ასახვა $T: \tilde{C} \setminus \{\tilde{S}_1; \tilde{S}_2; \dots; \tilde{S}_m\} \rightarrow C \setminus \{S_1; S_2; \dots; S_m\}$ მაშინ $(k_1 \dots, k_p) = (\tilde{k}_1 \dots, \tilde{k}_p)$